Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

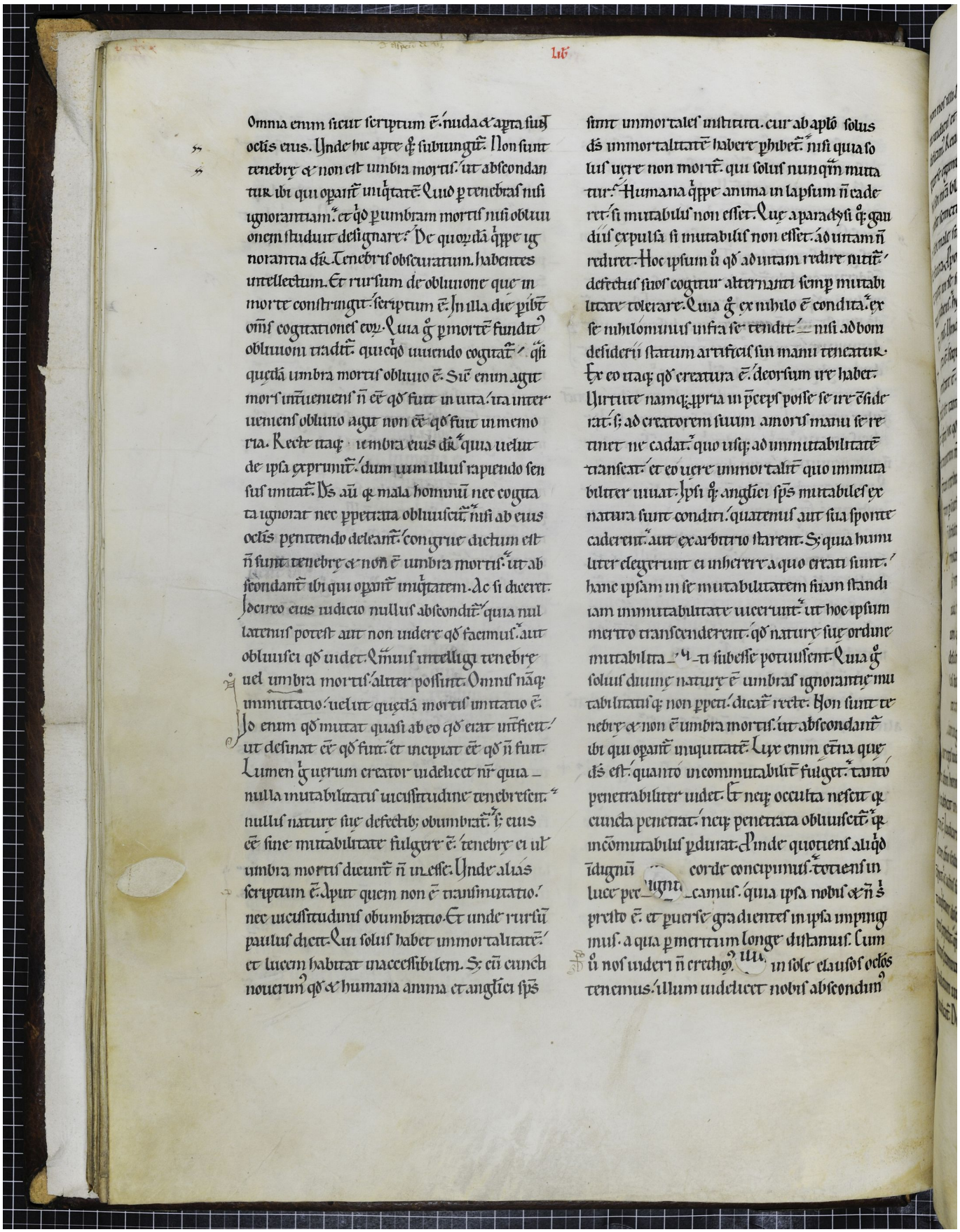

Omnia enim sicut scriptum ē. nuda & aperta sunt
oculis eius. Unde hic aperte & subiungit. Non sunt
tenebre & non est umbra mortis. ut abscondan
tur ibi qui operantur iniquitatem. Quid p tenebras nisi
ignorantiam. et qd p umbram mortis nisi obliu
onem studuit designare? De quo quidā ēqpe ig
norantia dicit. Tenebris obscuratum. habentes
intellectum. Et rursum de obliuione que in
morte constringit. scriptum ē. In illa die pibunt
omnes cogitationes eorum. Quia g p morte fundit
obliuiom traditur. quicqd uiuendo cogitat. qsi
quedā umbra mortis obliuio ē. Sue enim agit
mors inuiuiens n ēt qd fuit in uita. tra inter
uiuens obliuio agit non ēt qd fuit in memo
ria. Recte itaq; umbra eius dicit. quia uelut
de ipsa exprimit. dum uim illius rapiendo sen
sus imitat. Vs aū & mala hominū nec cogita
ta ignorat nec ppetrata obliuiscit. nisi ab eius
oculis pentendo deleant. congrue dictum est
n sunt tenebre & non ē umbra mortis. ut ab
scondant ibi qui operant iniquitatem. Ac si diceret.
Idcirco eius iudicio nullus abscondit. quia nul
latenus potest aut non uidere qd facimus. aut
obliuisci qd uidet. Omnis intelligi tenebre
uel umbra mortis. aliter possunt. Omnis nāq;
immutatio. uelut quedā mortis imitatio ē.
Id enim qd mutat quasi ab eo qd erat inficit.
ut desinat ēt qd fuit. et incipiat ēt qd n fuit.
Lumen ig uerum creator indeficiet nr. quia
nulla mutabilitatis uicissitudine tenebrescit.
nullus nature sue defectib; obumbrat. si eius
ēt sine mutabilitate fulgere ē. tenebre ei uel
umbra mortis dicunt n inesse. Unde alias
scriptum ē. Apud quem non ē transmutatio.
nec uicissitudinis obumbratio. Et unde rursū
paulus dicit. Qui solus habet immortalitatem.
et lucem habitat inaccessibilem. Sed cū cunctis
noueriū qd & humana anima et angelici spūs
sunt immortales imitatio. cur ab aplo solus
dicitur immortalitatem habere phibet. nisi quia so
lus uere non moritur. qui solus nunquam muta
tur. Humana ēqpe anima in lapsum n cade
ret. si mutabilis non esset. Que a paradisi d gau
dius expulsa si mutabilis non esset. ad uitam n
reduceret. Hoc ipsum ū qd ad uitam redire nitit.
defectus suos cogitur alternatim semp mutabi
litate tolerare. Quia g ex nihilo ē condita. ex
se nihilominus infra se tendit. nisi ad bom
desiderii statum artificis sui manu teneatur.
Ex eo itaq; qd creatura ē. deorsum ire habet.
Virtute namq; ipsa in ppetui posse se ire cōsidi
rat. si ad creatorem suum amoris manu se re
tinet ne cadat. quo usq; ad immutabilitatem
transeat. et eo uere immortalis quo immuta
biliter uiuat. Ipsi d angelici spūs mutabiles ex
natura sunt conditi. quatenus aut sua sponte
caderent. aut ex arbitrio starent. Sed quia humi
liter elegerunt ei inherere a quo erant facti.
hanc ipsam in se mutabilitatem suam standi
am immutabilitate uicerunt. ut hoc ipsum
merito transcenderent. qd naturē sue ordine
mutabilita[illegible]ti subesse potuissent. Quia g
solus diuine naturē ē umbras ignorantie mu
tabilitatis q non ppeti. dicat recte. Non sunt te
nebre & non ē umbra mortis. ut abscondant
ibi qui operant iniquitatem. Lux enim cētia que
dā est. quanto incommutabilit fulget. tanto
penetrabiliter uidet. Et neq occulta nescit q
cuncta penetrat. neq penetrata obliuiscit. q
incōmutabilis pduratur. Unde quotiens aliqd
indignū [illegible] corde concipimus. totiens in
luce pe[illegible]camus. quia ipsa nobis & n s
presto ē. et puerse gradientes in ipsa impingi
mus. a qua p meritum longe distamus. Cum
ū nos uideri n ertho[illegible] in sole clausos oculos
tenemus. illum uideliet nobis abscondun